

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. R. Š.**, proti odporcovi: **NR SR**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 9. februára 2006, číslo VP/39/05-K, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. marca 2008, č. k. 3 Sp 62/2007-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. marca 2008, č. k. 3 Sp 62/2007-18.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky (§ 104 ods. 1 v spojení s § 246c OSP). Z jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ sa podaním žaloby zo dňa 29.11.2007 na (správny) súd domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, ktorým mu bola uložená peňažná pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, a to aj napriek správne mu poučeniu, že voči rozhodnutiu môže dotknutý verejný funkcionár podať návrh na preskúmanie v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia na Ústavný súd Slovenskej republiky.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a namietal, že postúpenie veci Ústavnému súdu SR považuje za zbytočný krok, nakoľko v kompetencii Ústavného súdu SR je iba posúdenie, či k predmetnému porušeniu ohlasovacej povinnosti došlo alebo nie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. c/ OSP) a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania v danej veci je návrh (označený ako žaloba) na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (označený ako žalovaný), ktorým rozhodnutím bolo konštatované, že navrhovateľ nepodal oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. v lehote stanovenej v tomto článku, porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 a v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) mu bola uložená pokuta v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára a to vo výške 17 274,- Sk. Uvedené rozhodnutie obsahuje správne poučenie v súlade s článkom 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je Ústavnému súdu SR daná právomoc na preskúmanie rozhodnutí uvedeného výboru, vydaných podľa čl. 9 ods. 10.

Z uvedeného vyplýva, že nie je daná právomoc všeobecných súdov a tým ani právomoc správnych súdov **vecne** preskúmať správnosť rozhodnutia uvedeného výboru. Takáto právomoc prislúcha podľa výslovnej úpravy článku 10 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov výlučne a bezvýnimčne len Ústavnému súdu SR.

Správny bol preto postup krajského súdu, ktorý podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 146c OSP zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil. Meritórne sa vecou nezaoberal vzhľadom na procesný charakter napadnutého uznesenia.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že navrhovateľ v apríli 2006 podal na Ústavný súd SR návrh na preskúmanie uvedeného rozhodnutia výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií zo dňa 9. februára 2006, číslo VP/39/05-K, ktorý bol uznesením č. k. III. ÚS 205/06-13 zo dňa 21. júna 2006 odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 3. septembra 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová